

ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์การกับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1

กิตดา สุรัสโม*

พณีย์ มั่งคั่ง**

ศรัณญา ไพรวรรณ***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับวัฒนธรรมองค์การในสถานศึกษา ระดับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษา ความสัมพันธ์กันระหว่างวัฒนธรรมองค์การกับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษา จำนวน 409 คน เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า วัฒนธรรมองค์การในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1 โดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด.เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือวัฒนธรรมองค์การแบบชุมชน รองลงมาวัฒนธรรมองค์การแบบการค้า วัฒนธรรมองค์การแบบเครือข่ายและวัฒนธรรมองค์การแบบแตกกระจาย ความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1 โดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด. เรียงตามลำดับ ค่าเฉลี่ยคือ ความผูกพันด้านจิตใจ รองลงมาคือความผูกพันด้านการคงอยู่กับองค์กรและความผูกพันด้านบรรทัดฐานวัฒนธรรมองค์การทุกแบบมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษา.สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1 ทางบวกอยู่ในระดับมากที่สุด(.937) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

คำสำคัญ: วัฒนธรรมองค์การ, ความผูกพันต่อองค์กร

* นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.

** อาจารย์ประจำ คร. หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.

*** คร. รองผู้อำนวยการบ้านหนองเกตุ, ตำบลบ่อทอง, อำเภอเมือง, จังหวัดชลบุรี

The Relationships between Organizational Culture and Organizational Commitment of the Teachers in Schools Office of Under Chachoengsao Educational Service Area Office 1

Kitlada Surasmo *

Podchancee Maengkung **

Saranya Priwanarat ***

Abstract

This research Aims To study the relationship between culture and organizational commitment of teachers in schools under the Office of Elementary Chachoengsao District 1 samples, were administrators and teachers in schools under the Office of Elementary Chachoengsao District 1 person 409 people. The instruments used in the research were 5 level scale were used for data analysis, including frequency, percentage, average, standard deviation, and the Pearson correlation coefficients (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient).

The results showed that

1. Organizational Culture in schools under the Office of Elementary Chachoengsao District 1 and the overall average in most Sequential averages, The organizational culture community, Minor Organizational culture trade, Organizational culture network, and Organizational culture shattered.

2. Organizational commitment of teachers in schools under the Office of Elementary Chachoengsao District 1 and the overall average in most Sequentially. Averages was bound to the soul. Followed by a commitment to remain with the organization, and ties the norm.

3. Every culture has its relationship with organizational commitment of teachers in schools. Affiliated with the Office of Elementary ago Area 1 in the most positive way Statistical significance level of .01

Keywords : organizational culture, organizational commitment

* Student in Master of Educational Administration, Rajanagarindra Rajabhat University

** Lecturer, Dr. Faculty of Education, Rajanagarindra Rajabhat University.

*** Dr., Deputy Director home Nongkedyai, Bo Kwang Thong, Bang Bo Thong, Chonburi Province.

ความสำคัญและที่มาและของปัญหา

โลกยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา และการเปลี่ยนแปลงนี้เองก็ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมส่งผลกระทบต่อองค์การและการบริหารงานภายในองค์การ โดยเฉพาะวัฒนธรรมการบริหารองค์การเพราะวัฒนธรรมองค์การที่มีประสิทธิภาพจะทำให้้องค์การนั้นได้รับประโยชน์สูงสุด(กัญญ์นา คนการ, 2554)เมื่อสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นมากมาย ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ด้านประชากร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วภายในระยะเวลาอันสั้น เพื่อทำให้เกิดการเปรียบเทียบการแข่งขันทางธุรกิจ ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อองค์การที่จะต้องปรับเปลี่ยนและแสวงหากลยุทธ์ เพื่อความอยู่รอดขององค์การ ส่วนปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในองค์การ ประกอบด้วยทรัพยากรที่สำคัญ อันได้แก่ คน เงิน วัสดุและการจัดการ จะพบว่าองค์การมีการจัดระบบการบริหารจัดการในการใช้ทรัพยากรเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ดังนั้น้องค์การจึงได้มีการวางแผนกลยุทธ์ และนโยบายสำหรับ้องค์การของตนเอง โดยวิเคราะห์ข้อดีและข้อด้อยเปรียบเทียบกับคู่แข่ง และพยายามนำเสนอข้อดีให้เด่นชัด พร้อมปรับปรุงแก้ไขข้อด้อยให้เป็นโอกาสของ้องค์การ สิ่งเหล่านี้จึงเป็นสำหรับ้องค์การที่ต้องแข่งขันในสภาวะปัจจุบัน และเพื่อให้องค์การอยู่รอดและเจริญก้าวหน้าจำเป็นต้องอาศัยความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของ้องค์การ (มานพ ชูนิล, 2545)และหนึ่งปัจจัยที่จัดได้ว่ามีอิทธิพลสำคัญต่อ้องค์การในการพัฒนา้องค์การเพื่อนำไปสู่ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ได้แก่วัฒนธรรม้องค์การ(organizational culture) เพราะไม่ว่า้องค์การขนาดเล็ก หรือขนาดใหญ่้องค์การภาคราชการ รัฐวิสาหกิจหรือเอกชน ทุก้องค์การล้วนแต่ต้องมีวัฒนธรรม้องค์การของตนเองทั้งสิ้น (กัญญา รอดพิทักษ์, 2551)

วัฒนธรรม้องค์การเป็นเรื่องของค่านิยมและความเชื่อที่มีร่วมกันอย่างเป็นระบบที่เกิดขึ้นภายใน้องค์การ และใช้เป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมของคนใน้องค์การนั้นวัฒนธรรม้องค์การเป็นเสมือนตัวแทนการรับรู้ของสมาชิกใน้องค์การนั้น ซึ่งทำให้องค์การแต่ละ้องค์การมีความแตกต่างกัน และเป็นสิ่งที่กำหนดว่าคนใน้องค์การจะตอบสนองบุคคลอื่นที่อยู่ภายนอก้องค์การนั้นอย่างไร เมื่อเผชิญปัญหาวัฒนธรรม้องค์การจะเป็นปัจจัยที่กำหนดว่าผู้ปฏิบัติงานใน้องค์การนั้นจะอย่างไรจึงเป็นสิ่งที่ถูกต้องด้วยการหาแนวความคิด ประเมิน วิเคราะห์และแก้ปัญหา ค่านิยมและความเชื่อร่วมกันใน้องค์การจะเป็นตัวกำหนดว่า สมาชิกของ้องค์การเห็นโลกเป็นอะไรและจะตอบสนองต่อโลกอย่างไร(เสนาะ ตีเยาว์, 2551)

วัฒนธรรม้องค์การยังมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาความรู้สึกรักของ บุคลากรให้เกิดความผูกพันและเสียสละให้กับ้องค์การ วัฒนธรรม้องค์การที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานจะทำให้พนักงานรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของ้องค์การพร้อมที่จะทุ่มเท กำลังกายกำลังใจให้กับ้องค์การอย่างเต็มที่ปรารถนาที่จะอยู่กับ้องค์การนั้นตลอดไปนั่นก็แสดงว่าพนักงานได้เกิดความผูกพันกับ้องค์การพร้อมที่จะก้าวไปข้างหน้าร่วมกับ้องค์การไม่ว่า้องค์การจะอยู่ในสถานการณ์เช่นใดและจะเห็นได้ว่าความผูกพันต่อ้องค์การนั้นจะเป็นตัวนำไปสู่ความมีประสิทธิภาพประสิทธิผลและความสำเร็จของ้องค์การ ดังนั้นสิ่งที่้องค์การจะต้องคำนึงถึงก็คือ จะอย่างไร เพื่อให้พนักงานเกิดความผูกพันต่อ้องค์การ.ควรสร้างวัฒนธรรม้องค์การลักษณะใดเพื่อเป็นส่วนช่วยเสริมให้พนักงานเกิดความผูกพันต่อ้องค์การมากขึ้นและพนักงานเองก็ต้องพยายามปรับค่านิยมส่วนบุคคลเพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรม้องค์การเพื่อให้องค์การก้าวหน้าไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยที่ทั้งตัว้องค์การและพนักงานจะต้องตอบสนองซึ่งกันและกันได้ (กัญญา รอดพิทักษ์, 2551) การที่้องค์การ จะได้รับการปรับปรุงเพื่อสร้างเสริมแรงจูงใจและความผูกพันของบุคลากรให้เกิดขึ้นกับ้องค์การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคนกับ้องค์การ ดังที่ มาร์ชและไซมอน(March & Simon,1952)ได้กล่าวไว้ว่า ้องค์การและสมาชิกที่ทำงานให้องค์การจะมีความสัมพันธ์ในลักษณะแลกเปลี่ยนการผสมผสานผลประโยชน์ระหว่าง้องค์การและบุคลากรทั้งสองฝ่ายต้องมีความจริงใจต่อกัน เมื่อบุคคลเข้ามาอยู่้องค์การก็หวังที่จะได้พบสภาพแวดล้อมที่ดี ที่เอื้ออำนวยให้สามารถใช้ความรู้ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่และ้องค์การสามารถตอบสนองความพึงพอใจพื้นฐานได้ หาก้องค์การใดก็ตามสามารถสร้างวัฒนธรรม้องค์การที่จะหลอมบุคลากรให้เป็นหนึ่งเดียวและสามารถเป็นบันไดที่จะทำให้นบุคคลก้าวไปถึงเป้าหมายตามที่ต้องการได้ บุคคลนั้น

ย่อมต้องการที่จะทำงานในองค์กรนั้นต่อไป ส่งผลให้มีความผูกพันต่อองค์กร ในทางตรงกันข้าม หากองค์กรไม่สามารถสร้างวัฒนธรรมองค์กรได้และไม่สามารถตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของบุคคลได้ระดับความผูกพันของบุคคลที่มีต่อองค์กรก็จะลดลงและเกิดความเหินห่าง(alienation) ต่อองค์กรมากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลเสียต่อองค์กรได้(ชัยอนันท์ คุ่มภัย, 2544)

ความผูกพันต่อองค์กร จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและได้รับความสนใจอย่างมากว่าอะไรคือปัจจัยที่ทำให้สมาชิกมีความผูกพันต่อองค์กร เพื่อจะได้นำสิ่งเหล่านี้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเสริมสร้างและเพิ่มพูนให้เกิดความผูกพันต่อองค์กร ปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์กร คือวัฒนธรรมองค์กรที่เป็นแบบแผนในการดำรงอยู่ของสมาชิกในองค์กร หากความต้องการของบุคลากรในองค์กรและวัฒนธรรมองค์กรที่มีอยู่ตอบสนองซึ่งกันและกัน ก็จะทำให้บุคลากรนั้นคือวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพของบุคลากร ไม่ว่าจะเป็นระบบการทำงานที่ดี รวมถึงต้องมีวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อให้บรรยากาศขององค์กรเสริมสร้างความรู้สึที่ดีที่ได้อยู่ในองค์กรอันได้แก่ ความเป็นกันเอง อบอุ่น มีความรู้สึกที่ดีต่อกันระหว่างบุคลากรกับผู้บังคับบัญชากับเพื่อนร่วมงานหรือกับผู้มารับบริการในองค์กร ทำให้บุคลากรมีความต้องการความเป็นสมาชิกภาพขององค์กรได้นาน(กรรณิการ์ ภูมิพันธ์, 2553)ทำนองเดียวกันความผูกพันต่อองค์กรเป็นตัวชี้วัดถึงคามมีประสิทธิภาพขององค์กร ผู้ปฏิบัติงานที่มีความผูกพันต่อองค์กรสูงจะปฏิบัติงานได้ดีกว่าผู้ที่มีความผูกพันต่อองค์กรต่ำ(Steers, 1976) ดังนั้นหากองค์กรสามารถทำให้บุคลากรมีความผูกพันต่อองค์กรได้มากเท่าใดก็จะทำให้บุคลากรมีความปรารถนาที่จะอยู่เป็นสมาชิกขององค์กรต่อไป ทุ่เมทความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ที่มีผลงานที่น่าพอใจ ซึ่งจะมีผลต่อองค์กรมากที่สุด การสร้างความผูกพันต่อองค์กรเป็นกระบวนการนำองค์กรไปสู่เป้าหมายและจะมีผลให้บุคลากรขององค์กรมีบุคลิกภาพที่ผสมผสานและพัฒนาไปในทิศทางเดียวกันกับองค์กรอีกด้วย(Hall.&Other, 1970)และความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการนับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพราะความผูกพันเป็นสิ่งแสดงออกหรือเป็นตัวบ่งชี้ความรัก ความภาคภูมิใจ ยอมรับและยึดมั่นในอุดมการณ์และอุดมการณ์ขององค์กร อันเป็นผลทำให้ข้าราชการมีความเต็มใจที่จะทำงาน เพื่อความก้าวหน้าและประโยชน์ขององค์กรตลอดจนมีความปรารถนาที่จะเป็นสมาชิกขององค์กรต่อไป(Buchana, 1974)

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าวัฒนธรรมองค์กรกับความผูกพันต่อองค์กรเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพขององค์กรและการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพได้ อย่างไรก็ตามวัฒนธรรมองค์กรเป็นเรื่องราวที่กว้างขวางและสลับซับซ้อนและหมายถึงวิธีการดำเนินชีวิตของคนในรูปแบบต่างๆในแต่ละสังคมจะมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไปและจะทำให้แบบแผนในการดำเนินชีวิต ตลอดจนการดำเนินกิจกรรมต่างๆ แตกต่างกันไปด้วย(ไพบุลย์ ช่างเรียน, 2543)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้าราชการครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยองจะเชิงตราเขต 1 ย้ายสถานศึกษา อาจเป็นเพราะไม่เกิดความผูกพันต่อสถานศึกษาที่ตนเองสังกัด สถานศึกษาจำเป็นต้องแก้ไขและสร้างวัฒนธรรมองค์กรเพื่อให้เกิดความผูกพันให้กับครูและบุคลากร(สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยองเขต 1, 2555) วัฒนธรรมองค์กรที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กร มีความสำคัญต่อองค์กรเป็นอย่างมาก โดยความผูกพันต่อองค์กรเป็นความรู้สึก ทศนคติและพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อองค์กรอีกทั้งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการยึดเหนี่ยวจิตใจบุคลากรในองค์กรให้เป็นหนึ่งเดียวกัน ให้มีความรู้สึกร่วมกันในการเป็นเจ้าขององค์กร พร้อมใจในการทุ่มเทกำลังในการปฏิบัติงานให้เต็มศักยภาพพัฒนาให้องค์กรเจริญก้าวหน้าหรือบรรลุอุดมการณ์ที่ตั้งไว้ในขณะวัฒนธรรมองค์กรเป็นเรื่องของค่านิยม ความเชื่อและแบบแผนพฤติกรรมที่พนักงานยึดถือปฏิบัติร่วมกันมาโดยในแต่ละองค์กรก็จะมีวัฒนธรรมองค์กรที่เป็นลักษณะเฉพาะทางของตนเองที่จะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการเสริมสร้างให้บุคลากรมีความผูกพันต่อองค์กรและเพื่ออุดมการณ์ของคามมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพผลและความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร(กัญญา รอดพิทักษ์, 2551) ผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรกับ

ความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับวัฒนธรรมองค์กรในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1
2. เพื่อศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์กันระหว่างวัฒนธรรมองค์กรกับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1

สมมติฐานการวิจัย

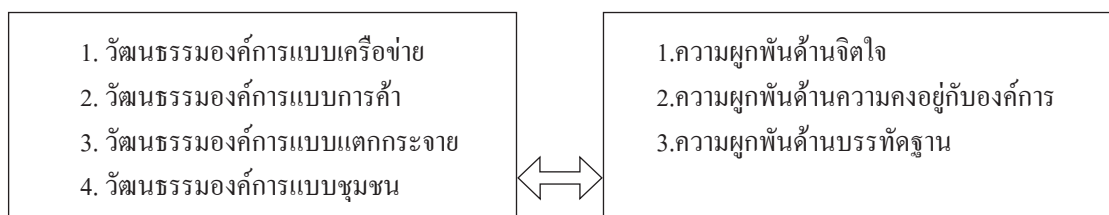
1. ระดับวัฒนธรรมองค์กรในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 อยู่ในระดับมาก
2. ระดับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 อยู่ในระดับมาก
3. วัฒนธรรมองค์กรทุกแบบมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 ทางบวกอยู่ในระดับมาก

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาวัฒนธรรมองค์กรของโจนส์และกอฟฟี (Jones & Goffee, 2001) ประกอบด้วย แบบของวัฒนธรรมองค์กร 4 แบบคือ 1) วัฒนธรรมองค์กรแบบเครือข่าย 2) วัฒนธรรมองค์กรแบบการค้า 3) วัฒนธรรมองค์กรแบบแตกกระจาย 4) วัฒนธรรมองค์กรแบบชุมชนและความผูกพันต่อองค์กร ผู้วิจัย ศึกษาตามแนวคิดของอัลเลนและเมเยอร์ (Allen & Mayer, 1990) ประกอบด้วย 3 ด้านคือ 1) ความผูกพันด้านจิตใจ 2) ความผูกพันด้านการคงอยู่กับองค์กร 3) ความผูกพันด้านบรรทัดฐาน

ตัวแปร. วัฒนธรรมองค์กร 4 แบบ

ตัวแปร. ความผูกพันต่อองค์กร 3 ด้าน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิไลวรรณ มีแฮม(2551) ศึกษาวัฒนธรรมโรงเรียนกรณีศึกษาศรีกระนวนวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมโรงเรียน ได้แก่ การร่วมคิดร่วมทำ ความไว้วางใจและความเที่ยงธรรม การปฏิบัติที่มีส่วนเกี่ยวข้องและมีผลต่อวัฒนธรรมโรงเรียนในระดับมากที่สุด

นิวัฒน์นิบลย์(2551) ศึกษาวัฒนธรรมองค์การกับความผูกพันต่อองค์การของพนักงานมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า มีความผูกพันต่อองค์การโดยรวมด้านพฤติกรรมและด้านเจตคติอยู่ในระดับมาก

กัญญ์นรา คนการ (2554) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์การกับองค์การแห่งการเรียนรู้ สังกัดเทศบาลนครแหลมฉบังจังหวัดชลบุรี พบว่า ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์การกับองค์การแห่งการเรียนรู้ โดยรวมความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประเภทของงานวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) ในรูปแบบการวิจัยเชิงบรรยาย(descriptive research)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะงะเทรา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 สถานศึกษาชั้นพื้นฐานของรัฐ จำนวน 142 โรงเรียนประชากรที่ศึกษา คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 142 คน และครูจำนวน 1,440 คน รวมประชากรทั้งสิ้นจำนวน 1,582 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะงะเทรา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 142 โรงเรียน ได้มาโดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan,1970) แล้วสุ่มอย่างง่าย(sample random sampling)ได้กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 103 คน ครูจำนวน 306 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 409 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การ 4 แบบคือ 1) วัฒนธรรมองค์การแบบเครือข่าย 2) วัฒนธรรมองค์การแบบการค้า 3) วัฒนธรรมองค์การแบบแตกกระจาย 4) วัฒนธรรมองค์การแบบชุมชน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความผูกพันต่อองค์การ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) ความผูกพันด้านจิตใจ 2) ความผูกพันด้านการคงอยู่กับองค์การ 3) ความผูกพันด้านบรรทัดฐาน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นการตรวจสอบรายการ (checklist) เช่น พื้นที่ปฏิบัติงาน ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่ง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมองค์การในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะงะเทรา เขต 1 จำนวน 4 แบบ ประกอบด้วย 1) วัฒนธรรมองค์การแบบเครือข่าย 2) วัฒนธรรมองค์การแบบการค้า 3) วัฒนธรรมองค์การแบบแตกกระจาย 4) วัฒนธรรมองค์การแบบชุมชน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะงะเทรา เขต 1 จำนวน 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความผูกพันด้านจิตใจ 2) ความผูกพันด้านความคงอยู่กับองค์การ 3) ความผูกพันด้านบรรทัดฐาน

ทั้งตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ของ ลิเคิร์ต (Likert) เบสและคาน (Best & Kahn, 1993)

5. การหาคุณภาพเครื่องมือ

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (validity) และความถูกต้องของเนื้อหา โดยใช้เทคนิค IOC นำมาแก้ไขปรับปรุงอย่างละเอียดอีกครั้ง นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่ตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเที่ยง (reliability) เนื่องจากแบบสอบถามเป็นแบบ มาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) จึงใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1974) มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .95

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์เสนอผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1 เพื่อขอความอนุเคราะห์ประสานงานติดต่อกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วส่งหนังสือพร้อมแบบสอบถามถึงโรงเรียนที่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 409 ชุด และนำส่งคืนผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด 409 ชุด

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ความถี่และการคำนวณหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เกี่ยวกับวัฒนธรรมองค์กรของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1 วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) แล้วแปลความหมายของคะแนนวัฒนธรรมองค์กรของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1 อยู่ในระดับใด โดยหาค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นตัวชี้วัด ซึ่งกำหนดเกณฑ์โดยอาศัยแนวคิดของเบสและคาน (Best & Kahn, 1993) มีรายละเอียดดังนี้

4.51–5.00 หมายถึง วัฒนธรรมองค์กรของครูในสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51–4.50 หมายถึง วัฒนธรรมองค์กรของครูในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

2.51–3.50 หมายถึง วัฒนธรรมองค์กรของครูในสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

1.51–2.50 หมายถึง วัฒนธรรมองค์กรของครูในสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย

1.00–1.50 หมายถึง วัฒนธรรมองค์กรของครูในสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เกี่ยวกับความผูกพันต่อการของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1 วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) แล้วแปลความหมายของคะแนนความผูกพันต่อการของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1 อยู่ในระดับใด โดยหาค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นตัวชี้วัด ซึ่งกำหนดเกณฑ์โดยอาศัยแนวคิดของเบสและคาน (Best & Kahn, 1993) มีรายละเอียดดังนี้

4.51–5.00 หมายถึง ความผูกพันต่อการของครูในสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51–4.50 หมายถึง ความผูกพันต่อการของครูในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

2.51–3.50 หมายถึง ความผูกพันต่อการของครูในสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

1.51–2.50 หมายถึง ความผูกพันต่อการของครูในสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อย

1.00–1.50 หมายถึง ความผูกพันต่อการของครูในสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรกับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1 โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) โดยภาพรวมและรายด้าน แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด(2553) ดังนี้

1) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น 0 หมายถึง ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

2) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -1 และ +1 หมายถึงตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันโดยทิศทางของความสัมพันธ์พิจารณาจากเครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ คือ ถ้าเป็นไปในทางบวก แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในลักษณะคล้อยตามกัน แต่ถ้าในทางลบแสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางตรงกันข้ามกันหรือผกผันกัน สำหรับการพิจารณาระดับความสัมพันธ์สามารถพิจารณาได้ดังนี้

ค่าสหสัมพันธ์ 0.80-1.00 หมายถึง วัฒนธรรมองค์กรกับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษามีความสัมพันธ์ในระดับมากที่สุด

ค่าสหสัมพันธ์ 0.60-0.79 หมายถึง วัฒนธรรมองค์กรกับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษามีความสัมพันธ์ในระดับมาก

ค่าสหสัมพันธ์ 0.40-0.59 หมายถึง วัฒนธรรมองค์กรกับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษามีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

ค่าสหสัมพันธ์ 0.20-0.39 หมายถึง วัฒนธรรมองค์กรกับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษามีความสัมพันธ์ระดับน้อย

ค่าสหสัมพันธ์ 0.01-0.19 หมายถึงวัฒนธรรมองค์กร กับ ความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษามีความสัมพันธ์ระดับน้อยมาก

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของวัฒนธรรมองค์กรกับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1 (n=409)

ตัวแปร	x_1	x_2	x_3	x_4	x	y_1	y_2	y_3
x_1	1.00							
x_2	.785**	1.00						
x_3	.776**	.638**	1.00					
x_4	.778**	.893**	.645**	1.00				
x	.922**	.912**	.864**	.910**	1.00			
y_1	.637**	.565**	.502**	.805**	.687**	1.00		
y_2	.881**	.898**	.718**	.941**	.946**	.770**	1.00	
y_3	.716**	.933**	.579**	.781**	.828**	.360**	.821**	1.00
y	.848**	.916**	.683**	.961**	.937**	.804**	.985**	.838**

** อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

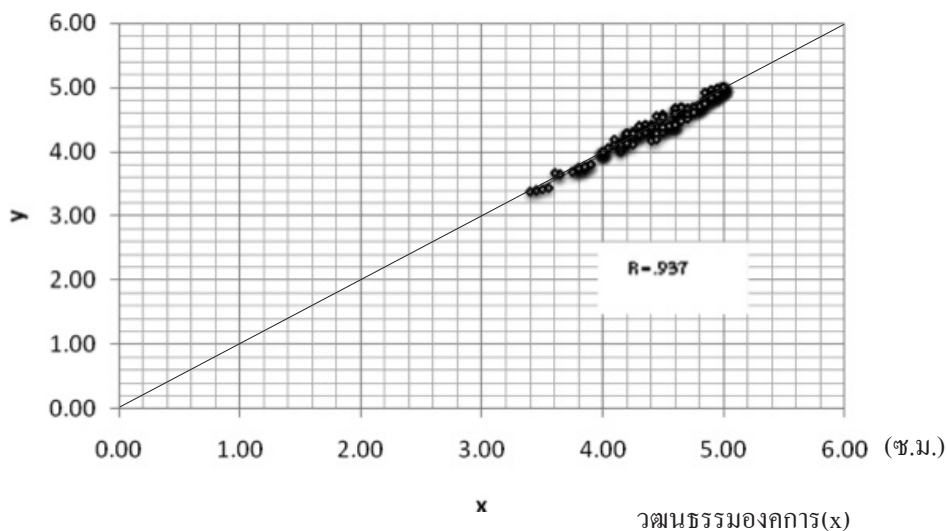
จากตารางที่ 1 พบว่า วัฒนธรรมองค์กรกับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเจียงเทรา เขต.1 มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับมากที่สุด

($r_{xy}=0.937$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์การกับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเจียงเทรา เขต 1 รายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับมาก 1 ด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือวัฒนธรรมองค์การแบบชุมชนกับความผูกพันต่อองค์กรของครู ($r_{x4y} = 0.961$) รองลงมาวัฒนธรรมองค์การแบบการค้ำกับความผูกพันต่อองค์กรของครู ($r_{x2y} = 0.916$) วัฒนธรรมองค์การแบบเครือข่ายกับความผูกพันต่อองค์กรของครู ($r_{x1y} = 0.848$) และความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน คือ วัฒนธรรมองค์การแบบแตกกระจายกับความผูกพันต่อองค์กรของครู ($r_{x3y} = 0.638$) ซึ่งแสดงเป็นแผนภูมิกราฟได้ ดังภาพที่ 2 ดังนี้

ภาพที่ 2 ภาพแสดงการผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของวัฒนธรรมองค์การกับความผูกพันต่อองค์กรของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเจียงเทราเขต 1 ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์การ (x) กับความผูกพันต่อองค์กรของครู(y)

ภาพที่ 2 กราฟความสัมพันธ์ระหว่าง x, y

จากภาพที่ 2 พบว่า วัฒนธรรมองค์การกับความผูกพันต่อองค์กรของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเจียงเทราเขต 1 กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์การ (x) กับความผูกพันต่อองค์กรของครู(y) โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับมากที่สุด ($r_{xy} = 0.937$) ถ้าค่า x เพิ่มขึ้นค่า y เพิ่มขึ้นด้วยหมายความว่า วัฒนธรรมองค์การมีค่าเพิ่มขึ้น ค่าความผูกพันต่อองค์กรของครูก็จะเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้ เขต 1 ประกอบด้วยพื้นที่ปฏิบัติงาน คือ อำเภอเมือง อำเภอบางน้ำเปรี้ยวอำเภอบางปะกง อำเภอบ้านโพธิ์ จำนวน 142 โรงเรียน จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 409 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 103 คน ครูจำนวน 306 คน และประสบการณ์ในการทำงานของครู พบว่า พื้นที่ปฏิบัติงานมีกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อำเภอเมือง ร้อยละ 33.74 รองลงมาคืออำเภอบางน้ำเปรี้ยวร้อยละ 33.27 และอำเภอบางปะกงร้อยละ 21.27 ส่วนอำเภอที่มีค่าน้อยที่สุดคืออำเภอบ้านโพธิ์ร้อยละ 12.71 ส่วนในด้านของตำแหน่ง ตำแหน่งครูมีค่าเฉลี่ยสูงสุดร้อยละ 74.82 มีค่าเฉลี่ยรองลงมาคือตำแหน่งผู้บริหารร้อยละ 25.18 ส่วนด้านประสบการณ์การทำงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 84.12 และในด้านผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 15.95

วัฒนธรรมองค์กรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้ เขต 1 โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด 3 แบบ และมีค่าเฉลี่ยระดับมาก 1 แบบ เรียงตามลำดับคือด้านที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุดคือวัฒนธรรมองค์กรแบบชุมชน ($X = 4.64$) รองลงมา วัฒนธรรมองค์กรแบบการค้า ($X = 4.61$) วัฒนธรรมองค์กรแบบเครือข่าย ($X = 4.51$) และด้านที่มีค่าน้อยที่สุดคือวัฒนธรรมองค์กรแบบแตกกระจาย ($X = 4.38$)

ความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้ เขต 1 มีความผูกพันต่อองค์กรโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้านเรียงตามลำดับ คือความผูกพันด้านจิตใจ ($X = 4.73$) รองลงมาคือความผูกพันด้านการคงอยู่บังคับ ($X = 4.61$) และข้อที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ความผูกพัน ด้านบรรทัดฐาน ($X = 4.59$) ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรกับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้ เขต 1 มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับมากที่สุด ($r_{xy} = .937$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรกับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้ เขต 1 รายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้านมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือวัฒนธรรมองค์กรแบบชุมชนกับความผูกพันต่อองค์กรของครู ($r_{x4y} = .961$) รองลงมา วัฒนธรรมองค์กรแบบการค้ากับความผูกพันต่อองค์กรของครู ($r_{x2y} = .916$) วัฒนธรรมองค์กรแบบเครือข่ายกับความผูกพันต่อองค์กรของครู ($r_{x1y} = .848$) และความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับมาก 1 ด้านคือวัฒนธรรมองค์กรแบบแตกกระจายกับความผูกพันต่อองค์กรของครู ($r_{x3y} = .638$)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาระดับวัฒนธรรมองค์กรของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้ เขต 1 พบว่า ระดับวัฒนธรรมองค์กรของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้ เขต 1 โดยภาพรวมวัฒนธรรมองค์กรของครูในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับวิไลวรรณ มีแฮม (2551) ศึกษาวัฒนธรรมโรงเรียนกรณีศึกษาศรีกระนวนวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมโรงเรียนได้แก่การร่วมคิดร่วมทำ ความไว้วางใจและความเที่ยงธรรมในการศึกษา พบว่า การปฏิบัติที่มีส่วนเกี่ยวข้องและมีผลต่อวัฒนธรรมโรงเรียนในระดับมากที่สุด

ผลการศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1 พบว่า ระดับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้านสอดคล้องกับนิเวศพัฒนาบุญ(2551) ศึกษาการรับรู้วัฒนธรรมองค์กรกับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า มีความผูกพันต่อองค์กรโดยรวมด้านพฤติกรรมและด้านเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกับ โฮสเตรด (Hofstede, 1997) ที่ว่าองค์กรที่มีพนักงานให้ความสำคัญกับกลุ่มมากกว่าตนเอง ให้ความสนใจเป้าหมายของกลุ่มมากกว่าเป้าหมายของตนเอง มีการพึ่งพาอาศัยกันมีความร่วมมือมีกิจกรรมร่วมกันระหว่างพนักงาน โดยสะท้อนการทำงานเป็นกลุ่ม การให้ความร่วมมือช่วยเหลือเกื้อกูลกันในเรื่องที่สามารถให้การช่วยเหลือได้ตามความเหมาะสม เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างราบรื่น ทำให้การแข่งขันกันระหว่างพนักงานมีไม่มากนัก การทำงานเป็นไปอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัยมีการพึ่งพาซึ่งกันและกันจะทำให้พนักงานมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรส่งผลให้พนักงานมีความผูกพันต่อองค์กรในระดับสูง

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรกับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1 พบว่า วัฒนธรรมองค์กรทุกแบบมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1 มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกับ กัญญ์นรา คนการ (2554) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรกับองค์การแห่งการเรียนรู้ สังกัดเทศบาลนครแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี พบว่า ผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรกับองค์การแห่งการเรียนรู้ พบว่า วัฒนธรรมองค์กรมีความสัมพันธ์กับองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรีโดยรวมความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

การวิจัยครั้งนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรกับความผูกพันต่อองค์กรของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1 ผู้วิจัยขอเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

ด้านวัฒนธรรมองค์กรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือวัฒนธรรมการแบบแตกกระจายโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดดังนี้ บุคลากรมีการติดต่อสื่อสารโดยสั่งการจากผู้บริหารเป็นหลัก บุคลากรมีอิสระในการทำงานของตนเองเป็นหลัก บุคลากรรับผิดชอบเฉพาะหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไม่ยุ่งเกี่ยวซึ่งกันและกัน เมื่อผลค่าเฉลี่ยที่ได้มาบ่งบอกให้เห็นถึงความแตกแยกไม่มีความสามัคคี ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1 และผู้บริหารสถานศึกษาควรพิจารณาเกี่ยวกับการให้การสนใจปรับเปลี่ยนและสร้างวัฒนธรรมการภายในสถานศึกษาเพราะวัฒนธรรมการเป็นเรื่องของค่านิยมและความเชื่อที่มีร่วมกันอย่างเป็นระบบที่เกิดขึ้นภายในสถานศึกษาและใช้เป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมของบุคลากรในสถานศึกษานั้น เป็นเสมือนตัวแทนการรับรู้ของบุคลากรในสถานศึกษานั้น ซึ่งทำให้สถานศึกษาแต่ละสถานศึกษามีความแตกต่างกัน และเป็นสิ่งที่กำหนดว่าบุคลากรในสถานศึกษาจะตอบสนองบุคคลอื่นที่อยู่ภายนอกสถานศึกษานั้นอย่างไร เมื่อเผชิญปัญหาวัฒนธรรมการจะเป็นปัจจัยที่กำหนดว่าผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษานั้นจะอย่างไรจึงเป็นสิ่งที่ถูกต้องด้วยการหาแนวความคิด ประเมิน วิเคราะห์ และแก้ปัญหา ค่านิยมและความเชื่อร่วมกันในสถานศึกษาจะเป็นตัวกำหนดว่าบุคลากรของสถานศึกษาเห็นโลกเป็นอะไรและจะตอบสนองต่อโลกอย่างไรและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการยึดถือปฏิบัติของครู มองเห็นและให้ความสำคัญกับสถานศึกษาและพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ศึกษาวัฒนธรรมองค์การแบบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ต่อการของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1
- 2) ศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์การแบบอื่นๆ กับความสัมพันธ์ต่อการของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1

รายการอ้างอิง

- กัญญ์ณราคนการ. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์การกับองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสถานศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิวัฒน์ พัฒนินุส. (2551). การรับรู้วัฒนธรรมองค์การกับความผูกพันต่อการของพนักงานมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา นโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิไลวรรณ มีแฮม. (2551). วัฒนธรรมโรงเรียนกรณีศึกษาศรีกระนวนวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Allen, N.J.&Meyer,J.P. (1990). The Measurement and Antecedents of Affective, Continuance and Normative Commitment to the Organization. *Journal of Occupational Psychology*, 63 (6), 1-18.
- Hofstede, G.K. (1991). *Culture and organization: Software of the mind*. London: McGraw-Hill.
- Jones, G. & Goffe, R. (2001). *Organizational Behavior*. quoted in Stphen P. Robbins. Upper Saddle River. New Jersey: Prentice-Hill.